

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.69/2013/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. május hó 2. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben az Egri Törvényszék 2013. január 21. napján kelt 1.B.713/2012/6. számú ítéletét annyiban **változtatja meg**, hogy a vádlott a büntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az Egri Törvényszék 2013. január hó 21. napján kihirdetett 1.B.713/2012/6. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk.170. § (1) bek. (6) bek. I. fordulata) és ezért őt két év börtönbüntetésre és két év közügyektől eltiltásra ítélte.

Kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség teljes összegének viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 143/2013/1-I. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

A vádhatóság képviselője rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárás során ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve, a bizonyítási eljárás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg. A bizonyítékok körültekintő értékelésével indokolási kötelezettségét is maradéktalanul teljesítette. Okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, akinek cselekményét az anyagi jogi szabályoknak megfelelően - helytálló jogi indokolással - törvényesen minősítette.

A büntetés kiszabása körében releváns bűnösségi tényezőket hiánytalanul feltárta és a vádlottal szemben méltányos joghátrányt alkalmazott. Sem a fő-, sem a

mellékbüntetés mérséklésére kellő indokot nem látott, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A védő az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta.

A vádlott beismerő vallomására alapított történeti tényállást és a bűncselekmény jogi minősítését nem vitatta. A vádlott nem célzottan dobta az asztalt a sértettre, hanyagságból okozott közvetett életveszélyt a sértettnek. A sértett megbocsátott a vádlottnak, aki időközben egyedüli családfenntartóvá vált. Kérte, hogy a másodfokú bíróság ne vegye súlyosító körülményként figyelembe a mentesítés alá eső korábbi büntetéseit és azt sem, hogy folyamatban van ellene egy másik eljárás is.

A büntetés enyhítését, végrehajtásában részben vagy egészben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

A vádlott felszólalásában arra hivatkozott, hogy korábbi elítéléseire nem az ő hibájából került sor, valamennyi ügyben családja védelmében járt el, ahogyan az ellene folyó ügybe is a H. családdal fennálló elmérgesedett viszony következtében került. Hangsúlyozta, hogy élettársa, akivel 27 éve úgy élnek együtt, hogy a jelen eljárás tárgyát képezőn kívül tettlegesség sosem fordult elő köztük, megbocsátott neki. Kiskorú gyermekük szakmunkásképzőben most fejezi be tanulmányait és az érettségi vizsgát követően főiskolán szeretne továbbtanulni.

Az utolsó szó jogán sajnálta a történeteket és büntetésének enyhítését kérte.

A védelmi perorvoslatok alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett fellebbezések alapján felülbírált az Egri Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta. Az eljárás részvevőit jogaira kioktatta, az erre vonatkozó figyelmeztetéseket és a rájuk adott válaszokat rögzítette. A terhelt mentességi joggal élő hozzátartozóinak a nyomozás során tett vallomásait bizonyítékként nem vette figyelembe.

A teljeskörűen lefolytatott bizonyítás eredményeként rendelkezésére álló bizonyítékokat hiánytalanul mérlegelési körébe vonta. A vádlott orvosszakértői véleménnyel és okiratokkal alátámasztott beismerő vallomását elfogadva megalapozott tényállást állapított meg, amelyet fellebbezéssel nem támadtak.

A tényállás személyi része csupán a vádlott személyi körülményeiben az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala óta bekövetkezett változással volt pontosítandó:

- A vádlott élettársa önálló jövedelemmel már nem rendelkezik, így őt és kiskorú gyermeküket is a terhelt tartja el, aki közhasznú munkásként dolgozik és bruttó munkabére 2013. március 29. napja óta 75.500 forint.

A tényállás - a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata és a bemutatott közfoglalkoztatási szerződés alapján - a Be. 352.§ (2) bekezdése szerinti fenti

kiegészítéssel minden tekintetben megalapozottá vált és alkalmas arra, hogy a felülbírálat során a másodfokú bíróság határozatát arra alapozza.

A helyesen megállapított tényekből az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és a cselekmény jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott cselekményét - a váddal egyezően - életveszélyt okozó testi sértés büntettének (Btk. 170.§ (1) bek. (6) bek. I. fordulata).

A Fővárosi Ítéltábla a cselekmény minősítését illetően osztotta a törvényszék álláspontját.

A vádlott eshetőleg szándékkal elkövetett testi sértésre irányuló cselekménye indította el azt a folyamatot, amely az életveszély bekövetkezéséhez vezetett, így az életveszélyt okozó testi sértés megállapításához szükséges okozati összefüggés kétségtelenül megállapítható. (BH 1981/47.)

Az eredmény tekintetében fennálló szándék kérdésében is helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság. A súlyosabb eredményért való gondatlan felelősség megállapításához elég, ha az ilyen eredmény bekövetkezését - kellő körültekintés mellett - az elkövető felismerhette volna. Az eredmény tekintetében tehát a vádlottat a Btk. 14.§ II. tétele szerinti hanyag gondatlanság (negligencia) terheli.

A sértettnél a sorozat bordatörés következtében előállott levegőgyülem és légmell közvetett életveszélyt eredményezett, s ezzel az életveszélyt okozó testi sértés büntettének befejezett alakzata valósult meg. (BH 1990/363.)

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a releváns bűnösségi tényezőket, további enyhítő körülményként veendő figyelembe, hogy az eredmény tekintetében a vádlottat gondatlanság terheli. (BH1992/443.)

Az általa kiszabott, a büntetési tétel minimumának megfelelő tartamú börtönbüntetés arányban áll az elkövetett cselekménnyel és megfelelően szolgálja a büntetés Btk. 37.§-ában megfogalmazott célját.

Ugyanakkor a vádlott megbánást mutató beismerő vallomására, a sértetti megbocsátásra, valamint arra figyelemmel, hogy a terhelt egyedüli családfenntartóvá vált, a másodfokú bíróság különös méltánylást érdemlő okból lehetőséget látott a Btk. 47.§ (3) bekezdésének alkalmazására és úgy rendelkezett, hogy büntetése felének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A mellékbüntetést a másodfokú bíróság nem találta eltúlzottnak, így azt változatlanul hagyta.

Az Egri Törvényszék a törvénynek megfelelően határozott a felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

A Fővárosi Ítéltábla az Egri Törvényszék ítéletét az előbbi indokok alapján a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a büntetést kiszabó részében megváltoztatta, míg a

változtatást meghaladóan a határozatot a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Budapest, 2013. május hó 2. napján

Dr. Nehrer Péter s.k. Dr. Sebe Mária s.k. Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Az Egri Törvényszék 1.B.713/2012/6. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.69/2013/10. számú ítéletében írt változtatással 2013. május hó 2. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2013. évi május hó 2. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: